

въ тѣхъ нѣмало и не можало да има нито рѣчь за преслѣдваніе и наказаніе на виновниците на това дѣло; тѣ счигали виновни само онези чловѣци, дързостѣта на които принудила кра- лѣтъ да търси безопастностъ вѣнѣ отъ Парижъ, а може би и вѣнѣ отъ Франція; емиграціята на принцовеѣ и дворянствоѣто било за роалис- титѣ, работа съвършенно законна, а понеже по тѣхно мвѣніе, краляѣтъ билъ първъ принцъ и първъ дворянинъ въ Франція, то и той можалъ да емигрира, ако намървалъ това за полезно за съхраненіето на достоинствоѣто си, и необходи- мата за личностѣта си безопастностъ. Но кадѣ е краляѣтъ тамъ е отечествоѣто, говорили по на- татѣкъ роялиститѣ; за това всичкитѣ честни французи, които не желаяѣтъ да оставяѣтъ оте- чествоѣто си, длѣжни сѣ, да слѣдватъ подиръ краляѣтъ даже и на края на свѣтъѣтъ; слѣдова- телно, генералъ Буле, койѣто приготвилъ бѣгствоѣ- то на краляѣтъ, и офицеритѣ които отпѣтували наедно съ краляѣтъ, казватъ сѣ найъ добри па- триоти въ цѣла Франція, и слѣдователно, дос- тойни сѣ за пѣлно уваженіе отъ страна на благомислящитѣ граждани.

Тѣй мислили роялистить, при всичко, раз-
 зумява ся, че на трибуната на националното
 събрание, тѣ вече не сж можали да ся иска-
 вать вѣлно откровенно; обществото на XVIII
 вѣкъ било вече твърдѣ развратено, за да раз-
 бира идентъ и да цѣни чувствата отъ време-
 ната на Лудвигъ XIV, Хенрихъ IV, или на
 Францискъ I. Тѣзи тенденции ся изразявали
 на трибуната осторожно и уклончиво, съ раз-